

□ Heh, myslela jsem, že díky pobytu v domácím prostředí, který teď díky kurvavíru doma máme, budete úplně bez čtení.

Páč, co taky furt psát z domova, že jo. Že ohařící spí, že Mouses přijde z venku, že... že.... Uznejte - nic moc témata. Jeenze... ono by se něco našlo.

V sobotu ráno, jsem se vzbudila tím, že byl vzhůru Brtník. Bylo, já nevím, asi pět hodin. Tak jsem se zvedla a šla zkontrolovat rovnou ohaříky. Máme to teď krapet komplikovaný. Oni bivakují v kuchni, kde je teplůčko a my v ložnici. Ale mezi námi je dlouhá chodbička. A já tak nemám úplně ten kontakt, na který jsem zvyklá. Je to dočasný, ale není mi to příjemný. A tak jsem si vymyslela aspoň malý řešení.

Dveře do kuchně i do ložnice je nutný zavírat, protože na chodbě je fakt zima, není tam zatím topení a nic nikde netěsní. Ale..... vynalezla jsem figl. Dveře při odchodu zavřu, nedovřu na zámek, ale zajistím je plyšovou kukání, kterou jsem pořídila pro Mouses a kterou používá zatím pouze jako doskočiště při hraní. Je to lehký, můžou si to kdykoliv otevřít a přijít si pro mě, kdyby potřebovali, jde to krásně odsunout. Tím pádem se ven dostane případně i Mouses, když to bude potřebovat.

No..... to by to ovšem musel nejdřív zjistit. Což se evidentně napoprvé nezdařilo. A protože já jsem večer před tím udělala zásadní chybu v tom, že jsem ho na večerní venčení nebudila, potřeboval evidentně honem rychle ven. To se mu asi ponejprv zdálo, že nepůjde, když viděl zavřené dveře. Takže logicky nastalo to, co nastat muselo. □ Asi tušíte, co to bylo.

Což ale - nebudete tomu věřit - nebylo to, co jsem při kontrole objevila. Když jsem přicházela ke kuchni, byly už tou dobou dveře pootevřené, pelíšek odsunutý a Mouses evidentně někde na rajzu. Ovšem..... pravděpodobně se předtím po svém odchodu ještě na nějakou tu chvíli i vrátil. Jak jsem na to přišla? Takovým zvláštním způsobem.

Když jsem odkontrolovala ohaříky, který mě přišli přivítat (ve všední dny jsme touhle dobou už doma fšící aktivovaní), poslala jsem je ještě zpátky na pelíšky, že budeme dál spinkat. Tali zalezla hned na pelíšek u dveří a Rumíček na tom svém u linky postával a čučel. Na výzvu, aby nedělal krávovinu, lehnul si a spinkal, nereagoval. Stál a čučel dolů do země. To mi přišlo hodně divný.

Že nečučí do země, ale do misky s vodou, jsem zjistila vzápětí. A zjistila jsem i proč. V misce s vodou kralovala.....MYŠA! “No týý vole! Do.... ” Nooo, do háje to nebylo, přiznávám □ . Začala jsem vymejšlet, co s tím, aby myš neutekla, až ji ponesu ven. Druhá miska, napadlo mě spásně. Vylítla jsem do předsíně, vběhla na starý původní záchod, kde v umyvadylku mám misku na odchyťování vody při mytí rukou. Drapla jsem ji a překvapivě šikovně ji připlaskla na misku s vodou tak, že dokonale zapadla a utěsnila ji.

A teď honem ven, vyhodit to na zahradu. U dveří jsem stála před dalším úkolem a připadala si jak v pevnosti Boyard □ . Musela jsem udržet misky tak, aby se nehuly a myš se případně nedostala ven a taky, ale aby se neutopila a hlavně, abych měla ale jednu ruku volnou na to, že odemknu a otevřu dveře. Nechtěla jsem se polít (vodou v který už nějakou dobu kraluje myš), nechtěla jsem, aby na mě myša vyskočila (přeci jen, mám je ráda, ale jsou to tak trochu tvorové nečistí), byla jsem v pyžamu - medvídkovým. Helejte, jako sem dobrá. Úkol jsem splnila na výbornou a s dostatečným časovým limitem □ . Otec Fouras by čučel □ □ . Odemkla jsem, otevřela a vylítla ze dveří ešče 300x rychlejš než zátka vod žampuňského □ . Stejným grifem, jako kdybych v ruce držela granát před výbuchem jsem soustavu misek mrskla do prostoru a doufala, že myša pád přežije. Když už se neutopila, byla by to škoda. Zkoumat jsem to ovšem nešla, bylo mi v tom medvídkovým pyžámku venku trošku nepříjemně.

Oddychla jsem si, zapadla domů a zamkla dveře. Na dva západy. A teď tím nemyslím jen zámek od dveří, ale taky dole dvířka pro Mouses. Páč jsem nechtěla, aby domů přitransportoval dalšího hlodavce.

Při pohledu do předsíně mi hlavou proběhl film, jak to asi celý bylo. Když Mouses konečně přišel na to, že si může dveře z kuchně otevřít, vyrazil ven, tak jak je v tuhle dobu zvyklý. A tam si drapnul snídani. A proč by se stravoval venku na mrazu, když si jí může dát v teple domova. A došlo na to, co prorokovala Maya v diskuzi: “Počkej, až Ti začne tahat myši do baráku.” A protože je ten smrad mourovatej hravý stvoření a je si jistý, že mu žádná myš, navíc v uzavřeném prostoru, neunikne, tak ji za těma dveřma pěkně pustil a dal se do jejího honění.

Jenže.....nepočítal s tím, že mu to může taky něco překazit. Tím něčím byl práh od dveří do kuchně, který bylo v rámci stěhování lednice nutno nedávno odmontovat a stál nastojku u

zdi v předsíni. A při tý myší honičce do něj nejspíš drcnul, práh spadnul a možná ho i trochu přiklepnul, páč se leknul a vypálil ven. A milou myšu nám tu nechal.

Milá a vyděšená myša vlítla do kůchně a tam shodou okolností v tom trysku podél zdi, hópila do misky s vodou. A dál už to znáte..... Nu a tak teď halt na noc budeme kočičí dvířka zamykat do doby, kdy bude v předsíni teplo a zvířena bude moct bivakovat tam. A dvířka budou otevřená jen po dobu, co budeme v práci teď v zimě, aby si Mouses mohl případně zalézt do připravený kukaně v uzavřený předsíni. Kdyby myšu vypustil tam, měl by ji tam opravdu snadno odlapit a ničemu to vadit nebude.